

עת"א 43262/10/14 - איתן חייא נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 43262-10-14 חייא(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'
בפני כב' השופטת מיכל ברנט
העותר
איתן חייא (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה
נגד
המשיבים
1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
2. מדינת ישראל

החלטה

עתירה ובה מלין העותר על הגבלות שהוטלו עליו בעת שהותו בהפרדה ובהן איסור ביקורים למעט בנו הקטין בן ה- 7, שלילת שיחות טלפוניות ומניעת התייחדות עם אשתו.

אחזור בקצרה על הרקע שהוביל להשמתו של העותר בהפרדה ושלילת זכותו לקבל ביקורים ולשוחח בטלפון.

העותר נעצר ביום 17.3.14 וביום 10.4.14 הוגש נגדו ונגד 15 אחרים כתב אישום רחב היקף הנושא חמישה עשר אישומים, ולצידו בקשה למעצר העותר עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

לעותר מיוחסים אחד עשר אישומים בגין עבירות סחיטה באיומים וסחיטה בכוח, תקיפה בנסיבות מחמירות, איומים בצוותא, היזק בחומר נפיץ תוך סיכון חיי אדם, חבלה בכוונה מחמירה, פריצה לבניין שאינו מקום מגורים במטרה לגנוב, וכן עבירות מס והלבנת הון בהתאם לפקודת מס הכנסה ולחוק איסור הלבנת הון.

במבוא לכתב האישום נטען כי העותר עזב את מדינת ישראל בשנת 1981 ושב אליה לראשונה בשנת 2004, ועם חזרתו ארצה העביר לישראל בעצמו או באמצעות אחרים כספים במזומן כדי סך של כ-15,000,000 ₪, תוך שהסתיר מרשויות האכיפה את החלק הארי של פעילותו בכספים אלה, והקיף עצמו באגשים עימם ביצע פעילותיו השונות, פליליות, אלימות וכלכליות, תוך שימוש במוניטין מטיל האימה של שמו.

כמו כן, ביום 15.5.14 הוגש כנגד העותר כתב אישום נוסף, בו נטען כי בשני מועדים שונים, עת התקיימו דיונים בעניינו של הנאשם בבית המשפט המחוזי בתל אביב, איים העותר על קצין משטרה שנכח במקום.

ביום 18.5.14 נעצר העותר עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

בעתירות קודמות שהוגשו על ידי העותר הלין הוא על שלילת הביקורים ושיחות הטלפון ומתשובת המשיב עלה כי הגבלות אלה נדרשו לנוכח הצטברות של מספר גורמים ובהם אופי כתבי האישום נגדו, עברו הפלילי וקיומו של מידע מודיעיני, המצביע על כך שהעותר ממשיך לעסוק בפעילות פלילית מתוך בית הסוהר באמצעות אחרים, ועל כך שלעותר סכסוכים רבים המעמידים בסכנה אותו ואת המסוכסכים עימו.

ביום 18.6.2014, לאחר שעיינתי באסופת המידע המודיעיני (רלבנטיות בעיקר ידיעות 1686282, 16790971671830, 14-0147-998, 14-0247-703, דו"ח נספח א', 14-0223-588, 14-0220-610, 14-0206-501, 14-0175-468, 14-0130-836, 14-0104-970,

14-0073-960, 14-0082-919, 14-0073-690), באתי לכלל מסקנה כי על אף הקושי המובן בהחזקתו של העותר בהפרדה, נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה לביטחון בית הסוהר, לשלומם ובריאותם של אסירים אחרים ולמשמעת ואורח החיים התקין של בית הסוהר, וכל אלה מצדיקים את ההחלטה המנהלית שנתקבלה בדבר בידודו של העותר מאסירים אחרים כמו גם בידודו מן החוץ - דהיינו, שלילת ביקורים ומניעת טלפונים לכולי עלמא, ומכל מקום לא ניתן לומר כי נפל פגם בשיקול הדעת של המשיבה.

, 790971671830, 14-0247-703, דוכנה אותו ואת המסוכסכים עימוות לעורכי דינו.

ל כן אין מקום לטענה.דין, לנוכח מידע מודיעיני אשר למידתיות הפגיעה, לנוכח טיב המידע, השתכנעתי כי לא ניתן בעת ההיא להקל על המגבלות באופן של מתן שיחות טלפון או ביקורים - אף עם בני משפחתו.

עתירה נוספת נדונה ביום 31.7.14 בפני כבוד הנשיא, השופט א.טל, אשר קבע כי לאור ידיעה 943 של שב"ס וידיעות 610 ו- 588 של משטרת ישראל, ביקורים ושיחות טלפוניות אם ינתנו לעותר, עלולים לפגוע באחרים וליתן אפשרות לפעילות פלילית של העותר במהלך מעצרו.

במסגרת עתירה נוספת שנדונה בפני בחודש אוקטובר 2014, החלטתי ביום 23.10.14 להאריך את תקופת החזקתו של העותר בהפרדת יחיד החל מיום 23.10.14 ולמשך ששה חודשים.

במהלך הדיון שהתקיים בפני ביום 24.11.14 הוגש לעיוני מידע נוסף (ידיעה 166 וידיעה 320) המצביע על מסוכנות מן העותר במידה ותותרנה לו שיחות טלפוניות.

ידיעות חשובות נוספות המצדיקות המשך שלילת הביקורים ושיחות הטלפון הוצגו בעבר והן ידיעות שמספריהן 943,

830,097,282, פירוט הסיבות לבקשה להמשך מניעת טלפונים וביקורים מחודש נובמבר 2014 של ימ"ר תל אביב, ידיעה 1,610,431 - 836.

ביום 20.11.14 נערכה פניה על ידי נציב בתי הסוהר אל השר לבטחון פנים בבקשה לאשר המשך מניעת ביקורים אצל העותר עד ליום 21.12.14 שכן תקופת מניעה רצופה העולה על 90 יום טעונה אישור של השר לבטחון פנים.

כבוד השר אישר ביום 24.11.14 החלטת הנציב למניעת ביקורים אצל העותר, למעט ביקורי בנו בן ה - 7 אותם התרתי ובלבד שיהיו בפיקוח, וזאת עד ליום 21.12.14.

ביום 23.11.14 אישר נציב בתי הסוהר שלילת שימוש בזכות לקשר טלפוני עד ליום 19.12.14.

לאחר שעיינתי במידע שהועבר לעיוני, סבורני כי אכן קיים חשש בלתי ניתן לאיון אלא בדרך זו, בעיקר לשלום של אחרים, המצדיק את ההחלטה המנהלית שהתקבלה בדבר בידודו של העותר מן החוץ על ידי שלילת ביקורים, לרבות התייחדות עם אשתו ושלילת שיחות טלפון ולא ניתן לומר בנסיבות המקרה כי נפל פגם בשיקול דעתם של המשיבים.

לאור האמור העתירה נדחית.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ה, 26 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.

חתימה